

§ 150.

Den, som udenfor Reglerne om Krigsbytte bemægtiger sig Ting, der tilhøre de af ham tagne Krigsfanger, eller som underflaar noget saadant af ham gjort Bytte, som tilfalder Staten eller bør komme til Deling, skal anses med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 151.

Berøves Gaarede, der ere ude af Stand til at forsvare sig, paa Valpladsen, i Sygehuse eller under deres Genførelse dertil Noget, som de have paa eller hos sig, hvortil dog ikke hører fjendtlige Krigeres Afvæbning, skal dette betragtes som en særdeles skjærpende Omstændighed ved Bestemmelsen af den Straf, der er forskyldt efter Gjerningens Beskaffenhed. Udøves Grusomheder imod den Gaarede i det Diemed at udplyndre ham, kan bemeldte Straf forøges med et Tillæg af indtil det Halve af Straffens højeste Grad.

§ 152.

Den, som i fjendtligt Land uden udtrykkelig Tilladelse af vedkommende Befalingsmand eller endog mod givet Forbud sætter sig med aabenbar Magt eller ved Trusel om Magt i Besiddelse af og tilegner sig værdigt Gods, som tilhører den fjendtlige Stat eller dennes Indvaanere, skal, naar Handlingen ikke gaaer ind under Bestemmelserne i §§ 150, 151, 155 eller 156, anses for Plyndring med Fængsel eller større Straf indtil Strafarbejde i 6 Aar. Sker Plyndringen af flere i Forening, kan Straffen for Hovedmændene stige til Strafarbejde i 10 Aar.

§ 153.

Den, som under Plyndring dræber Nogen eller tilføjer en saadan Legemsffade, der efter de borgerlige Love paa Grund af sin Størrelse medfører Strafarbejde, skal straffes efter de borgerlige Love om Drab eller Morderi.

§ 154.

Naar Nogen i fjendtligt Land stjæler eller raner Gods, der tilhører den fjendtlige Stat eller dennes Indvaanere, skal Krigsretten være bemyndiget til at nedsætte de i de borgerlige Love for slige Forbrydelser indeholdte Straffe, og maa Straffen ingenfinde overstige Strafarbejde i 4 Aar. Skal Nogen dømmes efter denne §, eller bliver Nogen, som er dømt efter samme, senere tiltalt for Tyveri eller Ran, komme Reglerne om gjentaget Tyveri ikke til Anvendelse.

§ 155.

Den, som i fjendtligt Land, uden at Handlingen retfærdiggjøres ved en virkelig Nød, paa en aabenbar Maade egenmægtig tilvender sig fra Landets Indvaanere Fødemidler til Brug for sig selv eller den Afdeling af Krigsmagten, hvortil han hører, eller for de til samme hørende Heste, eller andre Livsformødenheder til Afhjælpning af Savn paa saadanne, skal, naar derved ingen personlig Vold er udøvet, anses med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

Udøves derved Vold imod nogen Person, kan Straffen skjærpes indenfor Grændserne af Straffen for Plyndring.

§ 156.

Den, som ulovlig paalægger og inddriver Krigsbeskatninger, eller inddriver Mere deraf, end han er beføiet til, skal, naar det ikke sker i egennyttig Hensigt, anses med Fængsel, el-